

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1799-ҳадис

1799/5130 - عَنْ مَعْقِلٍ بْنِ يَسَارٍ أَتَهَا نَزَلتْ فِيهِ قَالَ: رَوَجْتُ أَحْنَانِي مِنْ رَجُلٍ فَطَلَّقَهَا، حَتَّىٰ

إِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهَا جَاءَ يَخْطُبُهَا، فَقُلْتُ لَهُ: زَوَاجُنَاكَ وَفَرْشُتُكَ وَأَكْرَمُتُكَ، فَطَلَّقَتْهَا، ثُمَّ حِنْتَ

تَخْطُبُهَا! لَا وَاللَّهِ لَا تَعُودُ إِلَيْكَ أَبَدًا. كَانَ رَجُلًا لَا بُلْسَ بِهِ، كَانَتِ الْمَرْأَةُ تُرِيدُ أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ، فَأَنْزَلَ

اللَّهُ هَذِهِ الْآيَةُ: (فَلَا تَعْصُوْهُنَّ) [البقرة: 232] فَقُلْتُ: الْآنَ أَفْعَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَرَوَّجَهَا إِيَّاهُ.

1799.5130. Ҳасандан ривоят қилинади:

«Менга Маъқил ибн Ясор шундай сўзлаб берди: «Уларга тўсқинлик қилманг...» (оюти) у ҳақда нозил бўлган экан. У шундай деди: «Синглимни бир кишига турмушга берган эдим, у уни талоқ қилди. Иддаси тугаганда яна совчилик қилиб келди. Шунда унга: «Сенга (синглимни) турмушга бердим, тўшаб қўйдим ва сени иззат-икром қилдим. Сен бўлсанг уни талоқ қилиб, энди яна унга совчилик қилиб келибсан?! Йўқ! Аллоҳга қасамки, у сенга ҳеч қачон қайтмайди», дедим. У ёмон киши эмас эди ва аёл ҳам унга қайтишни истар эди. Шунда Аллоҳ ушбу оятни - «Уларга тўсқинлик қилманг...»ни нозил қилди. Мен: «Энди шундай қиласман, эй Аллоҳниң Расули», дедим».

Кейин уни унга турмушга берибди».

Манба: hadis.islom.uz

